

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ObdoV/14/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016898296
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9016898296.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v sporovej veci žalobcu: V K T spol. s r.o., so sídlom Karpatské námestie 10/A, 831 06 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 31 582 451, právne zastúpeného JUDr. Viktorom Šurkom, advokátom, so sídlom SNP 120, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému: ZSNP, a.s., so sídlom Priemyselná 12, 965 63 Žiar nad Hronom, IČO: 30 222 524, právne zastúpenému JUDr. Alenou Výskočilovou, advokátkou, so sídlom Banskobystrická 6, 811 06 Bratislava, o zaplatenie 198 286,79 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Najvyššieho súdu v Bratislave zo dňa 16. februára 2016, č. k. 3Obo/6/2015-949, takto

rozhodol:

- I. Dovolací súd dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd prvého stupňa, v poradí tretím rozsudkom zo dňa 16. 10. 2014, č. k. 45Cb/1/2011-839 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 100 000 eur so 17,6 % úrokom z omeškania od 15. 06. 2011 do zaplatenia a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol. K rozsudku vydal opravné uznesenie zo dňa 11. 12. 2014, č. k. 45Cb/1/2011-851 a opravné uznesenie zo dňa 17. 12. 2014, č. k. 45Cb/1/2011-858, ktorými opravil záhlavie rozsudku vo veci samej a prvú výrokovú vetu rozsudku vo veci samej tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 100 000 eur so 17,6 % úrokom z omeškania od 15. 06. 2001 do zaplatenia.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca si uplatnil zaplatenie sumy 5 973 588,- Sk proti žalovanému titulom náhrady škody spôsobenej žalovaným na jeho poľnohospodárskej produkcii v roku 1999 prevádzkovou činnosťou žalovaného, ako jediného producenta hliníka od roku 1956, podľa ust. § 420a Občianskeho zákonníka. Žalobcovi vzniklo na základe nájomnej zmluvy č. 3336 99 a nájomnej zmluvy č. 4 4753 99 užívacie právo k nehnuteľnostiam, na ktorých vykonával poľnohospodársku činnosť, na produkcii ktorej mu vznikla škoda. Ďalej v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa v ďalšom konaní zameral na doplnenie dokazovania uloženého odvolacím súdom a zo žalobcom predložených ortofomáp a satelitných snímok kontroly vyhotovených poľnohospodárskou platobnou agentúrou, ako aj príslušných listov vlastníctva

pod LV č. XXX, pod LV č. XXXX, katastrálneho územia I., tento preukazoval výmeru obhospodarovaných pozemkov jeho právnym predchodcom a žalovaný výmeru rozlohy obhospodarovanej pôdy nespochybnil relevantnými dôkazmi. Ďalej poukázal na to, že sám žalovaný nepopieral, že v rozhodnom čase došlo k úniku vodorozpustného flóru a na tejto skutočnosti nemení nič fakt, že po období roku 1999 žalovaný prestal vypúšťať vodorozpustný flór do ovzdušia, keď hliník začal vyrábať inou metódou. K otázke výšky škody konajúci súd v tomto novom konaní uviedol, že s touto otázkou sa zaoberali znalci a vzhľadom na to, že s určením výšky sa v znaleckých posudkoch nezhodli, súd s poukazom na ustanovenie § 136 O. s. p. určil výšku škody odôvodnením, že ďalšie znalecké šetrenie by zvyšovalo opätovné náklady konania a s prihliadnutím na to, že žalovaný v súčasnosti svojou prevádzkovou činnosťou vypúšťa minimálne percento vodorozpustného flóru. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O. s. p.

3. Na odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, t. j. vo veci zaplattenia 100 000 eur s príslušenstvom, v znení opravných uznesení, potvrdil. V časti náhrady trov konania zmenil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie, po predchádzajúcom zrušujúcim rozhodnutí odvolacieho súdu, doplnil dokazovanie v otázke uloženej predchádzajúcim zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu, na zistenie výmery znečistených pozemkov a výšky škody, na základe predložených v konaní ortofotomáp a satelitných fotosnímkov vyhotovených poľnohospodárskou platobnou agentúrou, spolu s príslušnými listami vlastníctva LV č. XXX a LV č. XXXX, katastrálneho územia I., ktorú výmeru žalovaný nespochybnil relevantnými dôkazmi, aj keď po ukončení ROEP parcely, na ktorých právny predchodca žalobcu vykonával poľnohospodársku činnosť, mali iné číselné označenie. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie a dôvody uvedené v odvolaní žalovaného, týkajúce sa spochybnenia pozemkov, na ktorých boli poľnohospodárske plodiny pestované, označil za účelové a bezpredmetné. Z priložených znaleckých posudkov nie je, podľa odvolacieho súdu, sporné, že žalobcovi vznikla škoda na poľnohospodárskej produkcii prevádzkovou činnosťou žalovaného, ktorá skutočnosť nebola žiadnym relevantných spôsobom spochybnená. Poukázal pri tom na doklad nachádzajúci sa v spise, záznam z kontroly Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky ku dňu 23. 06. 1999, v ktorom je pestovanie rastlinnej výroby deklarované a neexistuje žiaden dôkaz, ktorý by tento, žalovaným namietaný, fakt spochybnil. Námietku žalovaného, ohľadne rozporu medzi údajmi o pestovaných plodinách uvedených v zozname vlastníctva a údajmi v dôkazoch, odvolací súd označil pre posúdenie práva na náhradu škody spôsobenú žalovaným prevádzkovou činnosťou na poľnohospodárskej produkcii žalobcu, za bezpredmetnú, nakoľko je zřejmé, list vlastníctva ako dôkaz nedeklaruje údaj o pestovaní plodín. Druh a výmere pestovaných plodín jednoznačne deklaruje Záznam z kontroly Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky z 23. 06. 1999. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že škodu žalobcovi, spôsobenú na poľnohospodárskej produkcii, spôsobil jeho prevádzkovou činnosťou iný subjekt, preto odvolací súd nebral pri posudzovaní zodpovednosti žalovaného za škodu, jeho obranu, že za škodu nezodpovedá iba on sám. Odvolací súd ďalej uviedol, že pri určení výšky škody postupoval súd prvej inštancie podľa ust. § 136 O. s. p. Týmto postupom súd prvej inštancie nepochybil, keď táto skutočnosť nebola odvolaním žalovaného jednoznačne namietaná a takéto rozhodnutie o výške škody v podstate bolo v prospech žalovaného. Odvolací súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 1 081,40 eur podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. O náhrade trov na súde prvej inštancie rozhodol tak, že uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 17 021,67 eur a iné trovy 9 914,33 eur.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie v spojení s opravnými uzneseniami zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V dovolaní namietol, že: 1/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p., 2/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, 3/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a 4/ odvolací súd sa odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. K námietke väd uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p. uviedol,

že rozhodnutie odvolacieho, ako aj súdu prvej inštancie nie je riadne odôvodnené v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p., pričom potreba riadneho odôvodnenia vyplýva aj z judikatúry ESLP a to najmä záver súdu prvej inštancie, že má žalovaný zaplatiť náhradu škody vo výške 100 000 eur s príslušenstvom na základe vlastnej úvahy súdu podľa ust. § 136 O. s. p.

6. Dovolateľ vytýka konajúcim súdom, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal a nevyhodnotil dôkazy a tvrdenia žalovaného. Rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 531/1994-540, list Výskumného ústavu pôdoznalectva a ochrany prírody č. 154/2007, posudok Prof. Ing. Jaroslava Antala, odbornú prácu spoločnosti B & J ESO spol. s r.o., štúdiu Doc. RNDr. Miroslava Khuna, CSc., tvrdenie žalovaného, že nie je v spore pasívne legitimovaný, potvrdenie Obvodného úradu životného prostredia v Banskej Štiavnici, potvrdenie Obvodného úradu Žiar nad Hronom, dokument VUPOP, splnenie, resp. nesplnenie povinnosti zo zákona o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, vykonanie, resp. nevykonanie opatrení žalobcom na predchádzanie vzniku škôd, klimatický posudok zo dňa 12. 06. 2014, doklad o hospodárení právneho predchodcu žalobcu na pôde.

7. K námietke nerešpektovania záväzného právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí dovolacieho súdu dovolateľ uviedol, že v konaní bolo v súlade so záväzným názorom dovolacieho súdu potrebné hodnoverným spôsobom preukázať čo pestoval žalobca na konkrétnych pozemkoch, aký mal právny predchodca žalobcu predpokladaný výnos z vykonávanej činnosti a aký výnos dosiahol, v akej výške vznikla právnemu predchodcovi žalobcu škoda na úbytkoch poľnohospodárskej produkcie, na akých konkrétnych pozemkoch právny predchodca žalobcu vykonával poľnohospodársku produkciu. Tieto skutočnosti neboli preukázané a predložené doklady žalobcom boli nedostatočné.

8. Dovolateľ ďalej namietal, že odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie sa nezaoberali príčinnou súvislosťou medzi vznikom škody právnemu predchodcovi žalobcu a činnosťou žalovaného, keď došlo k prerušeniu právnej kauzality tým, že právny predchodca žalobcu začal vykonávať poľnohospodársku činnosť na cudzom pozemku, o ktorom vedel, že môže byť zamorený chemikáliami a túto skutočnosť mal zohľadniť v dohodnutej výške nájomného.

9. K dovolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že posúdenie relevantnosti dôvodov poddaného dovolania, ako aj splnenia zákonných požiadaviek na podanie dovolania, ponecháva na rozhodnutie súdu, ktorý sa bude podaným dovolaním zaoberať.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

11. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01. 07. 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní predtým nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O. s. p.

12. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolaním napadnuté rozhodnutie nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí podľa § 238 O. s. p., prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

13. Vzhľadom na uvedené, dovolací súd skúmal, či je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 ods. 1 O. s. p. Žalovaný procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/, g/ O. s. p. nenamietal; existencia väd tejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

14. S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či v konaní odvolacieho súdu nedošlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., že žalovanému sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

15. Preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie a napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúce skutkové okolnosti, uviedol, ktoré považoval za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal, dostatočným spôsobom vysvetlil, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, primeraným spôsobom vysvetlil, prečo nevykoval aj ďalšie navrhované dokazovanie, ktoré žalovaným predložené listinné doklady nepovažoval za relevantný dôkaz v konaní a z akých dôvodov (napr. z dôvodu rozporu tvrdení žalovaného v konaní o danej otázke, ako rozpor tvrdenia, že žalobca mal vedieť pri uzatvorení nájomnej zmluvy o zamorení pôdy a tvrdenie, že pôda nebola zamorená v rozhodnom období, neprihliadnutie na predložené listinné doklady ako napr. vyjadrenie Okresného úradu Žiar nad Hronom z 02. 10. 2014), citoval právny predpis, ktorý aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorého vyvodil svoje právne závery. Súd prvej inštancie primeraným spôsobom odôvodnil aj použitie ustanovenia 136 O. s. p., namietané žalovaným, keď vysvetlil úvahy, akými sa riadil (porovnanie určenej výšky škody jednotlivými znalcami v súvislosti s neprimeranými nákladmi na ďalšie znalecké skúmanie, prihliadnutie ku skutočnosti, že po 1999 roku už k znečisťovaniu pôdy fluórom nedochádzalo). Odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Odvolací súd náležite uviedol právne závery, ktoré prijal a ktoré zodpovedajú ustálenej judikatúre Ústavného súdu Slovenskej republiky (IV. ÚS 748/2013). Skutkové a právne závery dotknutých súdov nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a obe odôvodnenia súdu prvej inštancie, aj odvolacieho súdu ako celok spĺňajú parametre zákonného odôvodnenia. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať to, že dovolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

16. Doterajšia rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za „inú vadu“ považovala aj to, keď dovolací súd pri svojom rozhodovaní nerešpektoval záväzný právny názor, ktorý bol vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí dovolacieho súdu. Námietky žalovaného, ktorými vytýka súdu existenciu tzv. inej vady, treba považovať za dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., ktoré však sami o sebe prípustnosť dovolania nezakladajú. Skutočnosť, že by konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O. s. p.

17. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

18. So zreteľom na vyššie uvedené bolo zistené, že tento opravný prostriedok žalovaného nesmeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustný (nie je podaný proti žiadnemu z rozhodnutí uvedených v § 238 ods. 1, 2, 3 O. s. p., v dovolacom konaní nevyšli najavo procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. a nepreukázala sa žalovaným tvrdená existencia procesnej vady v zmysle §

237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

19. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky počtom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.